

The RECORD Note Book

Apoisment
par ledige
stender.

Tittus, 12. Jänner
1899.

THE
"RECORD"
Pocket Note Book.

FITTED WITH THE PATENT
SELF-REGISTERING, OR
"RECORD," PENCIL.
Patent No. 19,231.

*To Re-order this Book ask
for No. L 40.*

CHARTERHOUSE SERIES.

Tetras, 12. Okt. 1899.
12. Januari.

En välgärning är
en böda stundom
tyngre än böda är
en skyuf.

.....
Jag kom att tänka
på den tyske filo-
sofi här om da-
gen då jag skulle
rida genom Tetras-
floden. Den föreföll
strämmad djup.
Men då jag mötte
den så fann jag
att vattnet knöpt
gick öfver bästens
hufvor. Den föreföll

Så djupa erindran det
var så grundlig.

De jag läste vissa
filosofers, tänker
jag: Man upp-
finnar en term,
och tror sig hafva
nyttäckt en sam-
ning.

De en kritiker
beskylls en frifattaren
för brist på klar-
het, att det sålunda
att blottas bristen
någonstades, - en

icke hos frifattaren,
så hos kritiker.

De som äro
hidesliga sällan. Kan
dock, när all gå om-
kring, deras moral i
dena punkten är
bättre än vår. De
gåra icke anspråk
på en kyrkligt sans
de icke äga. De
begri en synd, der
många af oss begri
två. - 12. 1. 99.

Fräckheten är
Tacksambhetens
konkurrensförklarig.
Skulden som
någon kan lik:
videras med:
trycker ut för:
ödmjukhet. De
kommer fräck:
heten, kastar
af hela bördan
i ett ryck och
hjälper den dig:
nåder sig föt:
ters igen. - 19.2.99

" " "

Mörkret är den
svages vapen.
Statens dunkel
skyddar honom
för jägarens
skote; spritets
dunkelhet skyd-
lar den svage
tänkares för
kritikens pilor
" " " 2.2.99

Jag tror att
många människor
verkligen äro
för gods för
att lifva
" " " 18.2.99

Att vara den
förste i en
liten by må
vara mer
smickrande för
egenkärleken än
att vara den
andre i Rom,
men egentlig
är man depra-
verande. Om du
börja tro dig
vara en profet
i ditt eget lilla
fädersland,
res då din
väg, uppsök

de största i ditt
fack, ut du
kommer ödmjukt
tillbaka

18.2.99

Menniskor
äro of värmen
från medmen-
niskors hjertan.
Den värmen
kännes äfven
på de största
afstånd, ja
den förtf. att
verka ännu
långt efter det
hjertat upphört

att klappa.

18.2.99.

Lysens icke
för mycket till
andras rikt.

De kunna al-

drig sätta sig
fullständigt in
i sin läge.

Några af de
handlingar, som
jag mest behåll,

gåt i min
hög, ha berättat
derom att jag
följt andras
rikt.

Men för när
nypolstret i
gyltens grundsat:
- Om de Tochar
hvort de skall
gå, är det i
regeln bätt att
gå i riktning.

Härför den
egen moraliske
öfertygelse. Ste
för det all, om
si höfrens, pale
för det. Var
tolerant mot
andras, men

låt dig icke
bedras af den.
lilla än min
ideal. Men
det realiseres
icke utan hi:
danken.

Jij har haft
svåre stunder
dessa dagar,
och de svårest
äro det. Gud,
om du finnes,
gif mig kraft
och förblifve
mig själf!

Grubbla icke
för mycket öfver
missöly som du
begjue ut som
icke kunne öf:
dres. De tankar
na vilja ge
till det förflutna
vänd den med
vild mot fram:
tiden.

Minne döden,
de had komna,
vinn mig en
ögonblick för en
vilsigis min
vänner!

x   x   x
x   x   x
x   x   x

Hyvinge, 17/ VIII 1903.
Ären ha gått -
pyra är och ett
halft destill,
sedan jag senast
skref. Och nu
känner jag mig
äter i liknande
stämning, och
och icke den.
Samma. Hvad
har jag icke
uppleft sedan

Dec! Hur olika
är icke min
omgifning nu
mot då! Och
likvisst, - en
vackert fätkli
spriändes bij,
och det är
juist denna
som Tygchen
spräglar vi
mitta serier.

                  "   "   "
x   x   x
x   x   x

London 18/11/06
Læ har det dog
shed til sit!
Jog vaktat opp
i mine son
i en ny vild
— nej, det var
ja dog den
gamle vild,
su ituzglas
pi sidene af
denne lille bok
Jog bifore fr
fantiden. Men
kanske det ar
bist ad livet
gives bidert;
det bli di si

my det ladme
at skiljes
dai fra.

* * *

Hvad jeg bif
vat fr under
alle disse ar,
at konst
(frerlet hoi-
til hadde til
opbrudten af
denne bok) har
nu shed!!! —
mina tanker
flyge med si-
den — men vi
til sol og
var og gløge,
ata til mit-
kes, sorg, og
skam. —

London 21/I 08

Tänne oro
och ängslan.
Reser i morgon.

→
Tanger 8/VII 1923.

Teniton är ha
förflutit sedan
de sista raderna
skrivs. Jag är i
mitte gamla rum
i Marlens hotel.
Schriff och Hadji
mötte mig i går.
Tis är sedan jag
var i Marsden småt,
och nu skall jag
att leva mig i

mit gamla. I
går efter mitt
jag hade ännu
en schriff
nyssat om mig
som förs. Kändes
de en om de
tis är along
furnis.